

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ha intéendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adatnak. Bérmintetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft. — Félévre 5 ft. — Negyedévre 2 ft 50 kr. — Egy hóra 1 ft.

HIRDETÉSI DÍJ:

30 napig minden hirdetésért külön 20 kr. — Nyitólátás 4 ha. az első 20 napig.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főpíacz, Sz. Nagy Károly-ház.

Ha küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugyint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és áhirdetmények.

A politika regényirodalmi szempontból.

(T.) A legtöbb publicista és politikus azt hiszi, hogy neki a lélektanhoz semmi köze. Hogy egy politikusként ismerni kell a történelmet, az alkotmányokat, a kereskedelmi, nemzetgazdasági, pénzügyi sat. dolgokat, hanem a lélektanhoz, a pszichológiához semmi köze. Pláne Jókainak szemére lobbantják, hogy regényíró, ki inkább az emberek bensőjével, mint államügyekkel szokott foglalkozni, s inkább a képzőművészet által teremtett világban működik. Pedig ha figyelembe vesszük, hogy a társadalmi téren kifejlődő bonyodalom nem egyebet, mint a politikai téren kifejlődő bonyodalomok miniatúr képei; ha figyelembe vesszük, hogy a társadalmi ember bensője, ugyanaz, a mi a politikai ember bensője; ha figyelembe vesszük, hogy a társadalmi küzdelemben szereplő érdekek ugyanaz, mely a politika téren szerepel, csak hogy más körülményben és más eszközökkel; ha figyelembe vesszük, hogy az érdekeknek a társadalmi téren történő összehangolása ugyanaz, az ellenszenvet szűli, melyet a politikai téren szűl: hát kétsz van a politikai regény. A regényírónak csak a politikai viszonyokban kell tájékozottnak lennie, s éppen oly áttekinthetést eszmélhat magának mint a társadalmi téren, az érdekek mozgató kezeit éppen úgy össze rakhatja, mint a társadalmi téren.

Egy regényíró ki regényeinek életképeit a lélektan és valóság, meg a tapasztalás mélységét kincsbányájából meríti, s hozzá van szokva ahhoz, hogy az emberek bensőjében kutasson: éppen úgy belát egy publicista szívét ki a közvéleménynek beszél, mint egy biztosítási ügynök szívét, ki az embereket saját biztosító társulatára akarja megnyerni. A publicista még félig se írta meg vezércikkét, mikor a regényíró már tudja a közepét is, a végét is, meg azt is, hogy miféle ezélok és indokokból kiindulva lett megírva az a cikk, hogy mit akar vele az illető publicista elérni. — Holott a laikus olvasó csak a cikk értelmét szívja magába, s írójának mellé-

kes céljaira semmi gondja. Nem gondol arra, hogy az embert az ő saját álláspontja nem teszi-e elfogultá a másik álláspontja iránt? Hogy tehát nem az elvi érdek szűlte ellenszenv vezető-e? Hogy ilélete az igazság, avagy a párt állás szempontjából indul-e ki?

Például! Egy jó barátom mondta a minap, hogy: mégis furcsa az ember. — Mikor a sógorommal haragban voltam és kis leánya meghalt nem éreztem iránta semmi szánalmat; míg most, hogy ki vagyok vele békülve: a mint valamelyik gyermeke beteg, oly részvételt érzek iránta, mintha magam volnék abban a szűlő helyzetben.

És ez igaz. Ezt megfigyelheti magán bárki is. Az ellenséges lábon való állás, az érdek szempontja, a rokon vagy ellenszenv óriási behatással van az érzelmeire. Ezért a bírónál a törvény, hogy igen gyakran érzelmeinek ellenére bír, de ahhoz szabja ítéletét.

És most már hozunk föl egy példát a politikából:

Az »Egyetértés« példál a lebergi perről írván, kompromittálva látja Tiszta Kálmánt az által, hogy valaha ismeretségben állhatott Dobránszkyval. Persze, mielőtt az illetőnek hazaellenes üzemelt ismert volna, mag a hatvanas években. Ennél többet persze Dobránszkyval se tud mondani Tiszta. Semmi egyéb tehát mint az, hogy valamikor találkoztak. Aminek pedig ki van téve minden ember, kivált ha az illetőt nem ismeri közelebbről, vagy olyan dolga akad vele, hogy a személyes érintkezés szükséges. Ki ne érintkezett volna már kétes jellemű emberrel? Ki mondhatja azt el magáról: hogy ez életben még nem érintkezett mással csak becsületes emberrel? — S vajjon, mert kétes jellemű emberrel is hozta már össze a sorsa, kompromittálva lett-e az által? Jutott-e valakinek eszébe, hogy őt ezért kompromittálnak állítsa? Mert ki volna akkor az, a ki kompromittálva nincs? Ergó, ily megőrizkedés lehetetlenség. — S ime, az ellenzéki sajtó, (mert nemcsak az »Egyetértés« teszi,) mert ellenszenvet és elfogultságot érez Tiszta

iránt, azt, hogy Dobránszkyval valaha ismeretségben volt, oly bünül rója föl neki, mely kompromittálja őt.

Hogy mennyire kününk pedig azon állításom igazsága, hogy a lélektan kulcsa-lyal igen sok oly politikai problémát meg lehet oldani, melynek mélyébe laikus tekintet nem hat be, hát az »Egyetértés« ugyan azon cikkben, Dobránszkyval oly vádja ellen veszi Kossuthot védelme alá, melyet ha Dobránszky Tiszára mond vala: hát nem tudom én, hogy mire itéli Tiszta Kálmánt. Mert Dobránszky itt már nem azt állítja Kossuthról, hogy 1849-ben érintkezésben volt az oroszral, hanem egyenesen azt: hogy az oroszok Magyarország trónját ajánlja föl.

És még Tiszát kompromittálnak állítja nevezett lap azért, mert valamikor egy olyan emberrel érintkezett a ki Magyarországon parlamenti tag volt, most azonban orosz agitátor. — védelmezi Kossuthot, ha bár beismeri a tényt, hogy Kossuth igen is, följajnlta a magyar koronát az oroszok.

Távol áll tőlünk, mintha Kossuthot ezért vádolni akarnók azt egészen elfogadjuk az »Egyetértés« azon indokolását, hogy Kossuth ezt azért tette, mert az osztráktól még jobban borzadt mint az oroszoktól, hát két rossz közt, az orosz tartotta jobbnak. — De azzal, hogy ezen védelmet elfogadjuk, csak azt bizonyítjuk, hogy regényírói álláspontja helyeskedünk, és a lélektan törvényeiből, elfogulatlanul mondanék ítéletet.

Hát kinek az ítélete igazságosabb most itt: az elfogult politikusé-e, vagy az elfogulatlan regényíróé?

Ki hasonlít ez esetben az én barátomhoz ki míg a sógorával haragban volt, annak meghalt gyermekét, sem a gyermek szűlőit nem volt képes sajnálni, holott a mint kibékült vele, már a beteg gyermeket és a beteg gyermek szűlőit is sajnálta?

Voina tehát Tiszta ellenzéki, mindjárt nem tartaná kompromittálnak a mai politikai ítélet. Ha pedig egy szabadelvű párti regényíró Kossuthot se tartja kompromittálnak: az regényírói ítélet.

— Mocsáry Géza a következő nyilatkozatot teszi közzé: A lebergi perről tudósításokban főleg az »Egyetértés« és »Függetlenség« jónak látták engem a legkíméletlenebbül megtámadni E megtámadásokkal szemben az ősszel egybejövő pártól magam ellen vizsgálót fogok kérni, s annak folyamában tudósítandom, hogy eljárásom — nézetem szerint — az adott helyzetnek teljesen megfelelő volt, ha pedig az nekem nem sikerül, képviselői állásomról haladéktalan lemondok. Addig és most már csak két dolgot kell megjegyeztem, az egyik az hogy az ellenzéki támadások ellenkező fegyverrel élek, u. i. az »Egyetértés« hibáztat, hogy tudomásomra esett tényeket elhallgattam, a »Függetlenség« pedig mielőtt megtudja, hogy nem hallgattam, kárhozzat azért; én azt hiszem hogy e tekintetben az »Egyetértésnek« van igaza, mert lehetnek oly kegyes természetű ügyek, melyeknek el nem hallgatása hazafias kötelesség. Ha e felfogás nem állna, kérdem, nehéz válságos időkben — a melyek előttünk állanak — a »Függetlenségnek« bélyegzőjével szemben — ki vállalkoznék azon hátatlan szerepre? A másik pedig az hogy a »Függetlenségnek« azon állítását mintha én az orosz kormánytól havi illetményben részesültem volna — mint valótlan — visszautasítom.

Debreczen, jun. 23.

△ A tiszta-eszlári bűnyű, mely eddig csak is a lakosokat, hírhajhászokat, és a kíváncsi közönség nagy részét tartotta izgalomban; kezd oly stadiumba lépni, hogy most már a szakemberek is érdeklődnek iránta.

És ez igen természetes; mert mindinkább bonyolultá váló vizsgálat napról-napra több tápot kapva, kezd szerte széylel ágazni, s reménylhető, hogy rövid időn a közbe jött melék körülmények fogják igénybe venni a vizsgálat egész erjét, igen természetesen a fő momentum nagy hátrányára.

A közönség persze leginkább elősegíti ennek létre jöttét, s oly körülmények között, a mint a tiszta-eszlári bűnyű vizsgálatainak kezdete, és folytatása történik, lehetlenné fogja tenni a legerélyesebb vizsgálat mellett is annak sikeresen kiderítését.

Ki látott dobbal verebet fogni?

Oly vizsgálat, melynek majd minden momentum a közönség rögtöni tudomására hozatik, melynek minden phasisát egész embertől

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczaja.

SZERELMES LETTEM

Szerelmes lettem, forrón, igazán,
A lelkemből szeretek valakit!
És e szerelm ol meg engemet,
Ha hogy szerelmed föl nem szabadít.

Te nem tudod talán még hogy szívem,
Mint érzemekkel van telve meg?
Lelkemre, hidd el, hogy rajtad kívül,
Eddig soha senkit sem szerettem!

Szabad szeretni, nincs megtilva az,
De sőt parancs, mit isten ajka mond;
Ki e parancsossal visszael talán,
Oh, arra isten szent haragja ront!

Szabad szeretni, nincs megtilva az!
Oh nezd a méhet a virágokon:
Szerelmes illat részegíti meg
És dögiesít rejtélyes hangokon.

A méh szeret, de szíve csapo ár,
Hány kis virágot csak meg hirtzezon!
Alig zúmmogó vallomását,
Már más virágot csokkos égeton.

Nézd a napot, az igazán szeret,
Tíz-e szerelme cletet lehel,
Ha fölemeli koronás fejét
Egész természet vidul, ünnepe!

És ez a föld, mint ékes hajadon
Viszon szerelmet nyújt a napnak át:
Tengerek szemmel mosolyog reá
S úrvízli annak minden sugarát.

Szabad szeretni, nincs megtilva az:
A természet mutat példát, nagyot,
És volt-e szív, mely nem lángolt soha,
Mely a sirbantig némán hallgatott?

Szeress, szeress, ne mondj esküt nekem,
Csak szeress amugy, forrón, igazán!
Oh tégy boldoggá: essék meg szívéd
Térdrepi lelkem esedéki szavain!

Oh mond ki a szót, mond ki edesem,
Azt a piciny szót, a mi úgy esepst,
És én dicsekszem azzal mindennit,
Oly büszke leszek arra hogy szeretsz!

Vagy nem is úgy! Áldozatot teszek,
Ha azt a szót, édes, hangtatod!
Csak egyszer mondd ki ezt a szót: igen
És én örökre néma maradok...

Debreczen, 1882. jun. 24.

Dr. Kovács Sándor.

A ki mégis legjobban szeretett.

— Beszély. —

Írta: Lenth Gusztáv.

Szereltem, szereltem nagy a te hatalmad!
Sugaraid jobban lövellik át a kebel vilá-
gát, mint a nap, de mélyebb sebet is üt az
szíven a fájdalom szaggató fegyverével, amint
a hideg vas, mely a szív életét képes kioltani
Te nem halált hanem kínos hervadást idézel
elő, mely százszorta gyilkosabb mint amaz! De
ki mégis lombsátorod alatt a szerelmem éves
álmaim élvezé, az nem vágyik a menny üve
után, mert itt e földön bírja azt; a ki pedig
altalad vesztett hitet, reményt, annak a meny-
ország minden boldogsága is üdvöl nem ad,
mert reá ottan is örök, emészto fájdalom vár!
Szereltem, szereltem nagy a te hatalmad!

Fényes vigalemlra készültek N. mezővá-
rosban. A helybeli dalárda rendezte ez idei
első zártkörű táncvigalmát. Az ifjak a tánc-
terem csinosításával a rendezésnél voltak el-
foglalva, s mindenki, a ki rendezői büszke cím-
met visel, lázas tevékenységet fejtett ki, hogy
az estély sikerét biztosítsa s külsőleg is fé-
nyessé tegye. — A leányok, kik otthon e hé-
ten folytonosan csipke, tarlatán s Isten tudja
megmondani mi nevezett kelmek tönkelegetben
usztak, minden tehetségüket s ügyességüket
összeszedték, hogy a rendezők ezen buzgósá-
gát tőlük telhetőleg meghálálják s az estély
fényes toilletjük csínja és izléssége által is
emeljek.

De valjuk meg az igazat, nem csupán ez
serkentette a hölgyeket arra, hogy öltözkökre
ez uttal a szokottnál több gondot fordítanak
s annak összeállítására nagyobb figyelmet, lá-
zasab tevékenységet fejtenek ki, hanem mert
megtudták, hogy Bárczay Jenő, e város, sőt e
vidék egyik leggazdagabb fiatal földbirtokosa,
ki külföldi utjáról csak nem rég tért haza, ez
estélyen szinte részt veend.

Ez volt a fő ok, miért minden mama meg
maga is segített leányának a munkában, nem
akarván egyik sem, hogy a másé különb le-
gyen az övénel, ki tudja, hátha Bárczay sze-
me éppen az ő leányán akad meg! Azután
meg Bárczay sokat utazott, világot látott em-
ber, s ne mondja azt valahogy leányáról, hogy
nem tudja mi az izlés, a divat, s hogy ő, ki
anynyi sok szép úri hölgyet, előkelő világi nőt
ismert, rá ne fogja valahogy leányára, hogy az
csak egy egyszerű, falusi kis liba..... par-
don leány!

Azért tehát folyt a munka serényen,
gyorsan.

Végre a bál estélye elérkezett. A ren-
dezők még alig hogy egészen beestvedett,
már teljes számmal s kifogástalan bál öltö-
zékben, jártak föl s alá a fényesen világított
báli teremben izgatottan várva a közönség
re, mely e fényes termet még fényesebbé volt
teendő. És az lassanként egymás után gyüle-
kezni kezdett.

Ki nem volt még soha vidéki kis városi
ilyen, bár zártkörű, táncvigalomban fogalma
sincs azon soknemű eredetiségéről, a mely az-
zal össze van kötve

Nem fogatok s a bérkocsik hosszú sora
szállítja ott a vendégeket a bál színhelyere,
mint ez nagy városokban szokás, nagy része a
közönségnek lábain teszi meg itt az utat odá-
ig, beburkolva nagy kendőikbe s nagy sár czi-
pével lábainon a nők, az elmaradhatlan lám-
pavilánál botorkálnak fölfele, melyet rende-
sen mindegy jó tenyeres talpas konyhaszol

gáló visz elől, s ki szinte annyira a közönség-
hez tartozik, hogy ez majdnem elmaradhatlan
önnét, helyekül léven kimutatva, — hol ilyen
van — a terem karzata, vagy hol ilyen nincs
a terem ajtaja, honnan kényelmesen nézhetik
a mulató párokat s várakozhatnak urúikre.

A terem lassanként telni kezdett s mind-
inkább inkább népesebb lett.

Egymásután jöttek a szépek is, kik e
városban vagy vidéken hangadók s mindenki-
nek hódolat tárgyai voltak.

Ott volt a szép Lelkey Ottilia egy jó
vagyonos földbirtokos leánya, a bájos Kardos
Szeréna egy meggazdagodott kereskedő egyet-
lea gyermeke, a szende Petkey testvérék Ol-
ga és Mathild, a kedves táncos és mint mon-
dogatták jó parthe Szeremes Paula... és még
isten tudja kik... alig is jutnának neveik
eszembe.

A zene megszólal, a vigalom kezdetét
veszi, megkezdésül csárdást húz a cigány s a
rendezők sietnek s nagyrészt szivük válasz-
tottjaihoz, hogy övek legyen az első áldozat
azaz bocsánat e kintuntetés mások talán ver-
seny, vetélytársnők felett.

A csárdásnak is vége van de a közönség
még mindég és pedig nagy érdekléssel várni
látszik valakit.

E közben a mamák még mindég találnak
valami igazitni valót leányuk öltözkén. Itt
egy csokor nem all jól a ruhához amott a fo-
dor vár igazításra vagy a hajszálak repülnek
szerte szét s a fejdísz bomló fölélen van, mi-
közben el nem mulasztják leányukat figyelmez-
tetni: „egyenest tartsd magad“ — „ne dőlj
legy a táncban tánczosod keblere“ — „ne
legy oly komoly, mosolyogj“ stb.

A csárdás után keringő következik. A
párok egymásután lejtenek el előttünk s ne-
künk alkalmunk van gyönyörködni therpsycho-
renak találmányában, mely egész a művészi
nagyságot érte el a mi fiatalságunk egyes
mozdulataiban.

meg kíséri folyton figyelemmel, oly büntügyi vizsgálat hová egész népvándorlás tartja naponként taborozását; különösen azon egyének részéről, kiknek öntudatuk tisztaságában csak messziről kellene érdeklődéssel kísérni az ügyet, mely az ő purificatiojok miatt folytatott oly erős apparátussal, már magában hordja a sikertelenség magvát.

Az időben, midőn a büntény felmerült — egy polgári biztos, és egy vizsgáló bíró esendes működése, feltéve hogy ahhoz értő egyének lettek volna, 10—13 nap alatt elegendő lett volna az egész esemény kiderítésére.

Most már persze elkésett dolog az egész és felni lehet attól hogy a rejtélyes eset örökre rejtelmes maradjon.

Ép olyanaz mint midőn egy újoncz vadász, vizsgálja által felvett vadat lelővi, s a helyett hogy annak engednie által az esetet vad felkeresését, ő maga rohan szeles gyorsasággal annak felvételére; rendszeren célját téveszti és vajmi ritkán találja fel a keresett vadat, miután a nyomokat önmaga taposva el megsemmisíti teljesen azt a szimatot, melyen ha vizsgálja haladhatott volna, okvetlen nyomra akad.

Hivhatja azután vadászársait segélyül — mennél többen vannak azok, és mennél több vizsgáló jönnek segélyére, annál inkább kétségessé teszik a reményt, mert a vizslák keresztül kasul száguldván minden téren, egymást a némes vetélkedésben annyira feltűzelik, és elszelenednek, hogy képtelenek lesznek a vadat daczára annak, hogy rajta keresztül száguldoznak is, többé feltalálni.

A bűnügyek mikénti elkövetését igen sok esetben homály, és rejtély fed; ilyenek felderítése, kikutatása, kizárja a nyilvánosságot ép úgy mint a zajt mely ezzel szokott járni.

Solymosi Eszter eltűnése rejtélyes eset, annak vizsgálatánál a lehető nagy óvatossággal, és csendes működéssel lett volna szükséges eljárni, s azon egyénekre a kik a nyomokat kutatni kezdték, a közönségnek ösmerni sem lett volna szabad.

Solymosi Eszter köröztetése és ruházata leírása pedig teljesen korai és téveszített eljárás volt, és most már bizony lehet állítani, hogy Solymosi Eszter életben előkerülhet ugyan, de hullaja felfedezhető, és azonosossága constatalható soha nem lesz.

Fognak ugyan még hullákat találni ezentúl is, s felfedezni itt ott elásott fiatal leány holttesteket, de azok közül egy sem lesz Solymosi Eszter. Es ez igen természetes is.

Mert az esetben ha Solymosi Eszter csakugyan meghalt — és rejtélyes módon erőszakos halállal halt el, — azon egyén ki a halált előidézte, őrizkedni fog a holttest holttestét felfedezni, mert saját biztonságát temé kockára vele.

Több mint valószínű azért, hogy a t. Dadán kifogott holttest ruházata, csakis utánzata volt az öltant leány valódi ruházatának, mely eljárás nem jár semmi nehézséggel sem, mert általában a pár nép viselete vidéken ként annyira egyforma szokott lenni, hogy jobbára a fővárosi szövetkereskedők is teljesen

Végre az ifjuság is kimerül s a zene elhallgatott.

S e perczben a külső teremben mozgalm támad, zaj keletkezik. „Isten hozta, „van szerencsem“ „servus öcsém“ hangzik onnan be a tánczterembe, a hol szinte nagy mozgás támad.

A rendezők kifutnak, hogy fogadják az ujonnan érkezett vendéget, a leányok még egyenesebben tartják magukat s a mamák ismét találnak igazitni valót a ruhán s tanácsokkal látják el őket, hogy mint viseljék magukat.

A szemek az ajtóra voltak irányozva s feszült érdeklődéssel s várakozással néztek az ujonnan érkező elé.

Ez ujonnan érkezett pedig nem volt más mint Bárczay Jenő a fiatal földes ur.

A hogy a terem ajtajában megjelent, azonnal száz szem vakító fényével találkozott, s alig tudta viszonzni az üdvözlöketek.

Bárczay fiatal, magas, deli termetű ifju volt, kinek a lámpák világánál látható arca férfias szépséget árult el. Fekete dus haja szabályszerű fürtökben hullott nyakára, míg selyemszörű bajusza oly száját övedzett körül melyet mezekeony, parancsolni született ajkak és vakító fehérsegu fogak diszitettek. — Arcz színe barnás volt, mint a deli vidéken lakóké, s magas homlokán vastag er vonult át, jeleül a férfui akarata és tehetségnek. Nagy és különösen tündöklő szemek, bár egy kissé mélyen feküdtek őrgeikben, fényleni látszottak. Csinos tartásu termete karcsu, hajlékony deréka, mindinkább szelesedett mellénél és vállánál, melyek férfias erőt árultak el.

Családja a megye egyik legrégibb nemesi családok egyike volt mely közzül nem egy játszott a megye sőt a haza életében is nevezetes szerepet s terjedelmes vagyonnak nagy részét is s haza szerzett kiváló érdemei elismerésül királyi adomány által nyerte.

Atyja Bárczay Miklós szinte egyike volt, kik a megyében hajdan nevezetes szerepet

a legapróbb részletekig képesek felvilágosítást adni arra nézve, hogy a garam melleki leány vagy fiatal asszony milyen szövet szoknyát, s milyen mustra kendőt hord, milyen a tiszta vidéki — vagy ipolymenti vagy pedig a rába melleki népviselet.

Oly részletes leírásnál pedig, mint a Solymosi Eszter ruházata, nem volt nehéz hasonló öltözetre szert tenni s azt viseltessé alakítani s ilyen módon egy ellopott hullára feladni s a mistificatiót elkövetni.

A mistificatióra nézve pedig a vizsgálat ismét téves irányban fordult, midőn a tiszamelleki falvak temetőit és halotti protokollumait teszi vizsgálat tárgyává, miután a kifogott hullá nem falun, hanem nagy városban halt el s onnan hozottt erre a czeletra, valószínűleg Tokajba és dobottt a Tiszába.

Mutatja ennek valószínűségét legfőképen azon körülmény, hogy a talált hullá haja le volt nyírva s ezen eljárás csakis a városi körházak betegpóloira vall, kik mihelyt ápolásuk alatt egy leány meghal, rögtön tövig lenyírják haját és az így megrabolott holttest hajdani ékességével nyereséges üzletet folytatnak a fodrászokkal, kik azt fontszáma vásárolják jó pénzben ezen szemyes kezű halottablóktól, hogy azután jó drágán hölgyeink részére adják fürtök vagy chignon alakjában ékességül.

E gyalázatos mystificatio tervezői s végrehajtói bizonyonyal feltalálhatók lennének vagy Budapesten vagy Bécsben, miután eljárások a rafinirozott eszelvés és lelkiismeretlen eljárás rájok vall.

A mi illeti a büntény elkövetésének körülményeit, az e feletti combinatiók felettesok anyagot szolgáltatnak az elmelkedésre s valószínű, hogy erről a jövőben irandok.

Nyiregyházáról.

— Saját tudósítónktól. —

Ott voltam tehát tegnap az ország vagy talán a világ közepében: Nyiregyházán. Saját két szememmel, saját két fülemmel akartam meggyőződést szerezni arról, hogy milyen uton szóródnak szét az országban Nyiregyházáról azok az eget ostromló rémes hírek, melyek izgatnak, lázítanak, a babonás népek rémes ijesztő álmokat szereznek, s melyek maholnap már oly merészen állanak a józan gondolkodásu olvasó elé is, hogy az megdöbbenve áll meg s mielőtt undorral és megvetéssel elfordulna azoktól, csaknem hajlamot érez hitelt is adni.

Mióta a tisztaesztlári rejtélyes eset új fordulatot vett s egy második büntény letehetésének gyanujába öltözött, a fővárosi lapok el vannak öntve a nyiregyházi saját tudósítók sürgönyének egész árjától.

Nem tűnt-e még fel az olvasóknak, hogy a lapok legtöbbször eltérő tartalmu sürgönyöket közölnek? Ezt mutatja az a körülmény is, hogy egyik a másikéiból elősködik, illetőleg hogy átvesszik egymás táviratait. Bizonyosan feltűnt. Feltűnt különösen nekem, ki tudom azt, hogy Nyiregyházán oly szoros az érintkezés az emberek között, különösen most,

játszottak. Volt alispán, képviselő stb, de pár év óta a közügyektől egészen visszavonult, falusi kastélyában huzta meg magát s kizárólag gazdálkodásának s egyetlen gyermeke Jenő nevelésével foglalkozott, egészen annak élt s most miután Jenő már tanulmányait befejezte sőt külföldi utazásáról is visszatért, hova őt atyja tapasztalatok gyűjtése véget küldé, egész birtokát által adta neki s ő maga csak egy budapesti házat tartotta fent magának s annak jövedelméből élt, — nejevel, Jenő anyjával, egy jó szívű, áldott teremtéssel.

Bárczay megjelenése a tánczvizsgalomban valóságos forrongást idézett elő a nők között. Egyik sem akart a másik után maradni s igyekezett mindenik Bárczay figyelmét magára vonni. Sok közülök annyira önhitt volt, hogy még tánczrendjenek első négyesét is őrésen hagyta, mert meg volt győződve, hogy Bárczay azt bizonyosan vele fogja tánczolni.

Volt is aztán nagy várakozás, figyelem Bárczaynak minden lépésére, találgatások, hogy vajjon kívül fogja az első tánczot lejteni s kit fog először a nők közül megszólításával megtisztelni, kitüntetni.

Az azonban, ugyilátszik akarattal, kerülte a nőkel való érintkezést, s csupán a férfiak társaságában mulatott, nem győzve eleget felelni, beszélni kérdézőköségeikre, külföldi utazásaira vonatkozólag.

A zene azonban ismét megszólalt, négyesre hív. Ez volt az első négyes.

Feszült figyelemmel lesték Bárczaynak minden mozdulatát. Nem egy nőnek vert hangosan szive, ki várta, óhajtott, hogy őt kérje fel a tánczra, hogy karján büszkélkedve, mondhasza, mutathassa az őt irigylőkhöz, bámulókhöz: „Nézteké, én hódítottam meg!”

Az azonban Bárczay még mindig nem nézett tánczosnó után, már azt hitték, hogy minden várakozásuk, reményük füstbe ment s Bárczay talán tánczolni nem is fog.

A párok egymás után foglalták el helyei-

hogy az esetleges „tudósítók“ különféle informatiókat csak is akkor küldhetnek lapjainknak, ha azokat maguk gyártják.

De többször mondok. A táviratokat nem is tudósítók, de legtöbb esetben maguk a szerkesztőségek gyártják combinatiók alapján. Innen van a feltűnő eltérés is.

Allításom bizonyosságul legyen elég mondanom, hogy a fővárosi hírlapok csak az utolsó három-négy nap látták szükségesnek tudósítók leküldését, de ezek újabb híreket nem szerezhetvén, szépen az utolsó szálíg visszautaztak a fővárosba.

Egyszóval az az olvasó, ki a lapokat s az azokban levő halom táviratokat elolvassa, sokkal kevesebb valót tud a kérdéses ügyre vonatkozólag, — mintha egyáltalán semmit sem olvasott volna.

Ha lehet szó lázításról, úgy azt nem a nép s nem a nyomott elkeseredett hangulat idézi elő, hanem igen előidézik a lapok, melyek kombinálnak, alhíreket gyártanak, s „es h e t s e g“ képeiben oly dolgokat mondanak el, melyek különben senkinek eszébe sem jutottak volna.

A népek az a része, mely nem olvas hírlapot, s mit sem tud az antisemitikus irányu cikkek létezéséről, egy árva kukkot sem szól elkeseredésről. Példát mondok rá. A szük példa általánosságban is alkalmazható.

Mikor a vonatról leszáltam, néhány zsidó is érkezett Nyiregyházára. A keresztyén talyigások, fiakkerekek majd lehúzták őket s úgy vetekedtek a szerencsésért, hogy beszállíthassák őket.

Utközben azt kérdezem értelmes jó nagy arczu fuvarosomtól:

— Mi újság van Nyiregyházán?

— Nincs itt instálom semmi. Nini! De mégis van valami. Úgy mondják, hogy Eszláron valami kis gyereket öltek volna meg. Erről beszélnek sokat.

— Mit beszélnek?

— Azzal bizony nem szolgálhatok.

— Nem-e? Hát nem hallotta?

— Nem érek én arra rá, kérem alássan, de meg nem is törődöm vele.

Tessék, ez a „nép hangulata.“

Rosz szándékkal vezeték felre a közönséget azok a lapok, melyek azt állítják, hogy ők a közveleménynek vizsgáló hangjai. Nem igaz, ők teremtik a hangulatot, melyet — sajnos — nem békítő, esillapító, de lázító irányba terelnek.

Es annak s hangulat felköltésére szánt hírek megszerzése nek igen furcsa módja van.

Ezt is elmondom s pedig személyes tapasztalataim nyomán.

Nyiregyháza nagyon unalmas város, még ha a szinkörben Blaháné játszik is. A hírlap-tudósító nagyokat ásit, unja magát; mit csináljon? Bevetődik a czukrászdába friss ropogós pogácsára.

— Nos, mi az újság?

— Újság? „Ugy hallom.“ — felel a czukrász — hogy katonaság jön Nyiregyházára.

ket s a rendezők sűrögtek, forogtak, hogy minden párnak kijelöljék helyeiket, s im azt vesszik észre, hogy egy párnak vis a vis-jai nincs.

— Vis a vis kerestetik — száll meg az egyik rendező harsány hangon.

Körülnéznek s látják, hogy Bárczay hirtelen ott hagyva az urakat, egy a terem egész félreese helyén ülő s tánczos nélkül maradt hölgyhöz lép s azt tánczra kérve, a vis a vis helyét foglalja el a colonében.

Általános csudálkozás, megdöbbenés.

A nők, kik eddig kedvesebben kedvesebb arcot csináltak, ha Bárczay feléjük fordult tekintetével, most mérges, haragos pillantásokat vetettek reá.

Igy mellözni, lenézni, megsérteni őket, óh! ez borzasztó!

— Matild jelkem! — szólalt meg a kedves társaság egyik szökejéhez fordulva:

— Bárczay úgy látszik, jó izléssel bír.

— Valóban több udvariasságot is tanulhatott volna külföldön — válaszolt reá az.

— Hagyjátok el — vág közbe egy másik — ugyan ne irigyeljétek, bizony van is miert?

S így ment a megrovás pásról-pászra s az elfojtott düh a mellöztetés miatt, ilyen forma s ehhez hasonló megjegyzésekben tört magának utat.

Es még hozzá, — s ez bosszantá leginkább őket — egy egyszerű s mi több egy zsidó leányért éri őket eme szégyen, ezen mellöztetés.

Igen. A leány, kit Bárczay tánczra kért, egy helybeli zsidó kereskedőnek volt gyermeke, ki csupán csak a jétékony cél iránti tekintetből kapott meghívó jegyet is.

De lett legyen bárki is e leány, szépség és termetre versenyezhetett bátran a bali közönség bármelyik szépjével.

Sugár, magas termete a czedrusokra emlékeztetett, szeme a legsötétebb éjjel, ajka

Egy felóra mulva a redactióban olvassák a táviratot. „A nép ingerültsége a tetőpontra hágott. A zsidók csoportosulása lázítólag hat a népre. A zavar kitörésétől minden pillanatban tartani lehet. Ma nagyszámukatonaság érkezik ide.“ — Másnap reggel pedig a közönség ugyanezt a táviratot olvassa öles nagyságban kinyujva, s ingerlőleg felspekelve, úgy hogy mire az olvasó agyában is megérik, már a kiomlott vér árjának kellene előnteni Nyiregyháza utcáit.

Vagy:

Színház után a tudósító uraknak jobban esik a vacsora, ha annál az asztalnál költöztetik el, hol a szinkörösök is vacsorálnak, s ahol a szingagzató az napi deficitjét busulja.

— Ugy? On fővárosi kritikus. Hát mit fog írni rólam?

— Óh, Nagysád művésznő, kiről csak, magasztalólag és elragadtatással írhatok.

— Pedig ma olyan kedvetlen voltam.

— Hogyan?

— Üres ház előtt kellett játsznom.

A tudósító siet a távirda hivatalba, s másnap megjelenik a következő sürgöny: „Nyiregyháza. (saját külön tudósítónktól; éjjel érkezett) Blaháné üres házak előtt játszik, mert a zsidók nem mernek a színházba járni. A szinkörben esténként páni félelem és retteges uralkodik, hogy az elkeseredés a zsidók ellen itt fog először kitörni, ha itt esetleg gyülekezéseket tartanak. A nép e miatt lázban van. A vész minden pillanatban kitörhet.“

Es így tovább.

Ismétem, hogy a lapok hírei ezen s ilyen forma módon keletkeznek. Így jön létre az „igazi Eszter“ az „ál Eszter“, a „zsidó üldözés“, a „nép ingerültsége“, a „vizsgáló bizottság“ rosz híre, jó híre, „a tutajosok szökeése“ arkon bokron át, „újabb elfogatások“ a zsidók sürítése, „az anya párbeszéde a holttest felismerésénél“, a „Heumann-“ok, „Lichtmann-“ok és a „Rot-schild-“ok megvesztegető kísérlete stb. stb. — és mindezen aztán a mi szegény Krecsányiunk iszsa meg a levét, mert a szinkör meg akkor is üres, ha Blaháné játszik.

Az emberek nem érnék rá szindarabokkal, színészekkel, színésznőkkel foglalkozni.

Solymosi Eszter vég nélküli felvonásokból álló színműve mindennél érdekesebb.

Ha a következtelenség vádjától nem kelene tartanom, én is tudnék egy pár „nagy hallik“ „hirszerint“ „beszélit“ és „meglehet“ hirt elmondani.

Ilyen p. o. az, hogy a vizsgáló bizottság vasárnapnál előbb aligha fog vizsáterni Tiszta-Eszlárról.

Dr. Székely Ferencz helyettes kir főügyész a fővárosba utazott, hogy ott a a főügyésznek jelentést tegyen.

A dadai hullán talált ruhadarabok azonososságát „hirszerint“ könnyű volt constatalni, miután a mándlin egy

akár egy megrepedt cseresznye, s arca színet bármely róza is megirigyelhette volna.

Es mégis — s talán akarattal — mellözés tárgya volt e szép leány.

A nők kerultek, mivel szépségre nézve tul tett rajtok s elhomályosította az övéket, s a férfiak, mivel a kor s e vidék ferde forgalmának hódoltak, mivel mindnyájan, hogy egy díszes kifejezéssel éljek, antisemiták voltak.

A leány tehát, ki mint művelt nő eljött a vizgáamba, hogy ott szórakozást, mulatságot keressen, talált ott levezetést és mellöztetést az estely férfi világától is, és miért? azért, mert a mindeniknek felett egyformán uralkodó véletlen, őt nem keresztyénnek, hanem zsidónak alkotta.

De ugy látszott Bárczay nem volt egész ismeretlen a szép zsidó leány előtt, legalább barátságos, nyájas üdvözlése s köszönete, melylyel a tánczra kérő Bárczayt fogadta, arra engedett következtetni, hogy ők nem most látják először egymást.

Bárczay a négyes alatt, alig törődve a többiekkel, tánczosnójevel igen élénk társalgást folytatott, s ha egy kissé nagyobb figyelemmel kíserte az ember, könnyen észre lehetett venni, hogy e pár most csupán egymásnak él, szemek folytonosan egymáson csüngöttek — s keblük szinte hallhatólag hevesen dobogott.

— Róza! — így hívták a leányt — „szabad-e reménylenem“ — szólalt Bárczay, midőn a négyesnek vége volt — „hogy e találkozásunk nem volt egyuttal az utolsó is s mi mi látandjuk egymást!“

— On tudja lakásunkat, bármikor szívesen látom önt, — válaszolt a leány, mialatt kezével, mely még Bárczay kezében volt, gyöngéden megszorította Bárczay kezét.

(Folyt. köv.)

olt van, mely a saját keze mu volna.

Hogy ezen híre miatt fognak füzetni, megmondható.

Ennyit a tisztaes mondjak ujsagot szinc Csutortokon este

háné a „Milim“ szinkör ez este egés művésznő ötödik fel hasonló telt ház csak degláték alatt volt.

a művésznőnek tres a jó nyiregyháziak csak azután tödült az igazgató a helyár alshoz már leszállit ként a tiszta bevéte 250 frt a művésznő Igy essett aztán szer a szintársulatot ránhata ki a sárból nak a nyiregyháziak kelnie kell, kellett

A társulat még a szomszéd Nyiregy Egerbe készül, mőt előadás tarthatas utasították.

Krecsányi azokkal a tervekkel számára készít. A már elkészült s azt jeles költőnk írta. olvasni s mondhatot gekben méltán vete prologussal.

Prolog írásáva Sándor is, a tár egri új szinkör m ifju költő megígért „Debreceeni I engedti át, melynek gált kedves olvasm

A „Milimá“ drámai színészöt is a sazi Evelin k egyikről sem mond nem voltak oly sz tehetségeiket kifejt

Ine ez mindo után elmondani kö

K

— Az egyipt legújabb hír, hogy kitűzött első ülése

— A muszka Pétervárról jövő ugmányiszter körül manzókat, hogy a mita tüntetésekért den illyforma demo ladektalan elbocsá fogja maga után

— Kiss Laj tének szeretett szüendőre városn

— Ifj. Sz. N fővárosi zenetan által orgonista általhangulag meg les ifju e méltán

— Meghívá 1882-dik évi juni órakor gazdaság ügyek.

— A zened kivjuk olvasóink dag s a résztvev hogy az érdeklő kötenie — Jegy a színházi pénztá

— Kiss Vit Nyiregyházán idő legkeresettebb h szagban. — „N“ alatt munkatársu szabb ezikkben

— Egy jel a szüendőre nev meket mellé. I végéig a 24. sz. szobában.

— Belépti kedő ifjak önké julius hó 1-en a zártkörű tánczvi tatása mellett e Kerekes, Beke Schwarcz M., J. letében.

— Meghív vándor szaktan városunkba érke az kedden és s óratól estig, Cs

olt van, melyben Solymosiné, saját keze munkájára ismert volna.

Hogy ezen hírek mellé is minő kombinációk fognak fűzteni, annak bizonyos lapok a megmondható.

Ennyit a tisztaeszlári esetről s most hadd mondjak újságot szíveszeinkről.

Csütörtökön este lépett fel utójjára Blaháné a „Milimári” czimű szerepében. A színikör ez este egészen megtelt; ez volt a művésznő ötödik fellépte.

A csütörtökihez hasonló telt ház csak az utolsó három vendéglátó alkalmán volt. Az első két fellépésénél a művésznőnek üres maradt a színikör, miután a jó nyiregyházi drágallottak a helyarákat csak azután tölölték be a színikörbe, mikor az igazgató a helyarákat az utóbbi három előadásra már leszállította.

Igy esett aztán meg, hogy most az egy-egy színtársulatot még Blaháné sem tarthatja ki a sárból, melyben a színtársulatnak a nyiregyházi műpártolása mellett evickélnie kell, kelletlenül is.

A társulat még csak e hó végéig marad a szomszéd Nyiregyháza s onnan egyenesen Egerbe készül, miután Miskolcra az ott előadás tarthatására kért engedélyt, visszatartották.

Kreccányi már nagyban foglalkozik azokkal a tervekkel, melyeket az új színi idény számára készít. A megnyitáshoz a Prolog már elkészült s azt ismét Várdi Antal jeles költőnk írta. Volt alkalom a művet elolvasni s mondhatom, hogy az költői szépségekben méltán vetekedik a múlt évi gyönyörű prologussal.

Prolog írásával van elfoglalva Somló Sándor is, a társulat a jeles tagja; ő az egri új színikör megnyitására írta azt. Az ifjú költő megígérte, hogy azt annak idején a „Debreczeni Ellenőr” tárczája számára engedni át, melynek már eddig is többször szolgált kedves olvasmányul.

A „Milimári”-ban láttam a két új drámai színeszűrt is: Cséki Lina és Megyaszi Evelyn kisasszonyokat. — Itélet egykörül sem mondok ez alkalommal, miután nem voltak oly szerepek, melyekben jóhírű tehetségeiket kifejtették volna.

Ime ez minden, a mit nyiregyházi utam után elmondani kötelességemnek tartottam.

Kiss Vitéz.

Külföld.

Az egyiptomi kérdést illetőleg az a legújabb hír, hogy a konferenciának 22-ére kitűzött első üléset elhalasztották.

A muszka zsidó üldözések szűnő felben Pétervárról jövő távirat tudatja, hogy a belügyminiszter körlevel útján értesítette a kormányzókat, hogy a felelősség további antiszemitizmusokért őket fogja terhelni, és mindenki formában demonstráció a tisztviselők haladéktalan elbocsátásáért és perbe fogatásáért fogja maga után vonni.

Napi hírek.

Kiss Lajos városunk második kerületének szeretett országgyűlési képviselője a szünidőre városunkba hazaérkezett.

Ifj. Sz. Nagy Károly városunk szülőtte fővárosi zenetanár, a budapesti ref. egyház által organista és a theologia ének-tanárul, egyhangulag megválasztott. Örvendünk a jeles ifjú e méltán megérdemelt kitüntetésén.

Meghívás. A deb. ref. egyh. tanácsa 1882-dik évi június hó 26-dik napján d. u. 3 órákor gazdasági ülést tart, Tárgy: folyó ügyek.

A zenede holnapi hangversenyére felhívjuk olvasóink figyelmét. A műsor oly gazdag s a résztvevők oly nagy számmal vannak, hogy az érdeklődést mulhatlanul fel kellett költönie — jegyek még holnap is válthatók a színházi pénztárnál.

Kiss Vitéz lapunk munkatársa tegnap Nyiregyháza időzött, honnan ez idő szerint a legkeresettebb hírek terjesztetnek szét az országban. — Nyiregyháza 1882-cimű czimű alatt munkatársunk lapunk mai számában hosszabb cikkben írta meg ottani tartózkodását.

Egy jeles képzettségű hittanhallgató a szünidőre nevelőnek ajánlkozott k. s. b. gyermekek mellé. Lakása a főiskolában. Jun. hó végéig a 24. sz. a. jul. 1-től az ifj. könyvtári szobában.

Belépti-jegyek a debreczeni „Kereskedő ifjak önképző egyesülete” által, f. évi július hó 1-én a népkertben rendezendő zártkörű táncvigalomra, a meghívók előmutatása mellett előre válthatók: Szepessy és Kerekes, Beke László, Zádor Lajos, Rott S., Schwarcz M., Janossy József és társa urak üzleteiben.

Meghívás. Borászati és szőlőszeti vándor szaktanárnak Fekete Pál ur, f. hó 26-án városunkba érkezvén, f. hó 27. és 28-án az az kedden és szerdán a délutáni órákban, 3 óráig tartó estig, Csanak József ur sétatér szőlőtelepén a magfa válogatást és zöld olást illetőleg előadásokat tart, mely alkalomra az érdekeltek minél nagyobb számmal megjelenni sziveskedjenek. Debreczen, 1882. jun. 23-án. Polgármester.

— A „Debreczeni” nyiregyházi tudósítóját, mint a „Hon” után több fővárosi hírlap is közölte eltolozották. Egyebiránt a „Dunai” tudósításáról a Függetlenségben Verhovay Gy. írja, hogy végtelemlől sokat árt az igazság és tények meghamisításában a zsidóbarát virtust fitogtató nép, mely „tudósító” czimén oly híreket gyárt, mint azok, melyekben párbeszédet mondtnak el a vizsgáló bíró és anya által a hullafelismerésről, s a melyekben mikor minden hazugságuk kiűl, legalább azt tartják fenn, a vizsgálat ellenére is, hogy néhányan mégis csak felismerni vélték a hullában Solymosi Esztert.

Főúri esküvő. Gróf Andrássy Ilona és gróf Bathányi Lajos esküvője tegnap volt az egyetemi templomban. A főúri körökben oly nagy volt az érdeklődés az esküvő iránt, hogy az Andrássy-palota valóságos ostromnak volt kitéve, részvételi jegyekért, amennyiben a templom az esküvő alkalmával zárva volt s csak a papnövelde kapuján át, jeggyel bocsátattak be a vendégek a templomba.

Boltfeltörés. Rég idő óta nem kellett rendőri hírekről írunk, s ezt csak mint örvendetes tényt kell regisztrálnunk. A nyugalmat azonban az éjjel ismét egy boltfeltörés zavarta meg. Az Otrókocsi Végő János üzlete a polgármester házának udvarára nyíló ablakon át ismeretlen tolvajok hatoltak be, s a boltból több értékes tárgyat és vagy 60 forintnyi készpénzt vittek el. — A betörést minden kétség kizárólag a helyi ösmerős egyének követhették el, kik szerszámmal elkészülve láttak a munkához, s bontak le a falat mely az ablak vas rostélyzatát tartotta. — A tetteseket nyomozzák.

A tiszta-eszlári eset és a táviróhivatal. Több laptársunk azt a hírt közölte, hogy a kormány felhívta a táviróhivatal igazgatójának figyelmét a Szt.-Pétervártól köztöltöztető ügyezmény 7. szakaszára, melynek értelmében a táviróhivatal megtagadhatja a közbekét s az állam biztonságát veszélyeztető sürgönyök kézbesítését. A budapesti táviróhivatal e jogát már gyakorolta is. Az eszlári ügyre vonatkozó két táviratnak kézbesítését megtagadta — A Hon azonban ezt a hírt a leghatározottabban megczáfolja.

Felhívás, Magyarorszag t. tüztöltő-egyleteihöz! A magyar tüztöltő VI. országos közgyűlése Zala-Egerszegen 1882. évi augusztus hó 11-15 napján fog megtartani. A meghívók és bejelentési iver a hazai tüztöltő-egyletekhez f. e. március és április hónapjaiban már szétküldtetek. Azonban időközben is alakulhattak egyletek, valamint az is megtörténhetett, hogy egyes tüztöltő-egyletek a részükre küldött meghívókat postai vagy egyéb akadályok miatt ez ideig meg nem kaptak. Felkeretnek tehát mindazon t. egyletek, melyek meghívót és bejelentési iverket nem kaptak volna s magukat az országos közgyűlésen képviselhetni óhajtják, hogy ez érdemben egyszerű leveleu, vagy levelezési lapon alulított központi bizottsághoz fordulni sziveskedjenek. A meghívók és bejelentési iver, valamint az említett napokon tartandó unnepek már megállapított sorrendjét tartalmazó program, ily megkeresések következtében haladéktalanul meg fognak küldetel. Zala-Egerszegen, 1882. évi június 18-án. A magyar tüztöltő VI. országos közgyűlésének központi rendező bizottsága. Szeghi István, elnök.

A leghosszabb nappal csütörtökön volt ebben az esztendőben. A nap ugyanis látszólagosan mozgásban e napon érte el a rákjegy első pontjában legnagyobb északi elhajlását s ez által a földteke északi felén a leghosszabb nappal és legrövidebb éjjelt okozta. Ezt az időpontot nyári napfordulásnak nevezünk, mint-hogy ettől kezdve a nap ismét az egyenlítő fele kezd visszatérni. Csütörtökön a nap 4 óra 7 perczkor kelt és 7 óra 57 perczkor nyugodott le, tehát a nappal 15 óra 10 percz volt, míg ezzel szemben az éjjel majdnem felényi rövidségű 8 óra 50 perczet tett. Most már a nap folytonosan későbbben kel és korábban nyugszik, úgy hogy a nappalok fokozatosan rövidülnek és az éjtelek hosszabbodnak.

A himló ellen. Madras, indiai kereskedelmi városban jelenleg a himló dühöng. A benszülött lakosság ezért hevesen követelte papjaitól, hogy Neriamma istennő a ki a bőr betegségek ellen oltalmazni, állítólag hivatott, — szobrárt hurcolják keresztül a városban, s ay angol kormányzóknak is bele kellett egyeznie. A selyembe burkolt, s arannyal, elefantcsonttal gazdagon földiszlított szobát 24 brahmin vitte végig a városban, roppant néptömeg kíséretében. Minden házból, ahol himlős feküdt, áldozatot küldtek az istennőnek, s egyenként két brahmin vette át az adományokat. Csudálatos körülmény, hogy két nappal e körmenet után a himlősök száma apadt, ami az istennő jó hírnevét természetesen roppant fókossa a vallásos nép előtt.

Petőfi a székely katonáról. A „Nemere” föleleveníti Petőfi Sándornak az 1849-iki „Közlöny” 93-ik számban megjelent s Bemnek leginkább a székelyek vitézségével elert vaskapui diadalát élen s közvetlenül tárgyaló alábbi levelet, melyet egyéb tekintetnek fogva is érdekesnek tartunk a közlésre. Így hangzik: „Karásbes, ápril 17. Kijöttünk Erdélyből, még pedig jó omennel, mert az első lépésünk is diadal. Vaskapui innen Vaiszlóva határá-falunál vár bennünket az ellenség. Megtámadtuk, megvertük: veni, vidi, vici. Két zászlóalj volt ellenünk, seregünkben csak 4 század (a 78-ik számú székely zászlóalj) volt a tűzben, s e négy század a legalább 2000 emberből álló ellenséget mintegy két órai harc után oly kétségbeesett futásnak lödította, hogy Karásbesig meg sem állt s onnan is még az nap tovább futott, úgy hogy tegnap reggel, midőn ide értünk, a városiak fehér zászlókkal fogadtak. Az ellenség elesteinek számát nem tudjuk bizonyosan; láttunk valamit 20 agyonlőttet s mintegy 50 vízbefuttat, kik a Temeszen keresztül, akarták életüket a hegyekbe vinni. Mi nekünk, a mi hihetetlen, magam sem hinném, ha jelen nem lettem volna, még csak sobesültünk sincs, csak egyetlen, egy sem. — Két agyujok is nálunk maradt; az egyiket négy székely szemem látára vette el példátlan bátorsággal. Tábornokunk ma jutalmazta meg őket érdemjellel és pénzzel; de méltók, hogy neveiket is tudja a haza: Deak Máté, Nagy József, Nagy Imre, Szabó Márton közlegények. Általában csak annak lehet fogalma a székely vitézségről, a ki maga látja. Ezek valóban csoda-gyermekek, mert nagy részök jóformán gyermek még. — Nyugodt bátorsággal, mondhatni kimért lépésekkel haladtak a csatában előre, folyvást biztosan, mint a réten a kaszások, s még énekeltek, mikor már ropognak fegyvereik. A lövöldözést hamar megújítják, szuronyt szegeznek s rohannak, s velök rohan az enyészet; az ellenségnek nem marad más hátra, mint — futni vagy meghalni. De a székely csak egy feltétel alatt ily vitéz: ha vezéré még vitézebb, s azért szükséges, hogy Bem legyen vezérök. A környékbeli lakosság, mely eszeveszetteen futott el előltök, jövet visszafele, látván, hogy a honmaradtak semmi büntődása sincs. Ha e szerencsétlen nép még egyszer fellázad ellenünk, méltó, hogy extrimálástsek. — Jövő levelemet honnan írrom? ... nem tudom; tán onnan, a honnét legkevésbé gondolok. A mi öreg urunktól sok kitelhetik Petőfi Sándor.

Egy egész család megmérgezetése. Berlinben lakott egy Bartsch nevű czipész, nejével és három gyermekeivel. Mult szombaton föltűnt szomszédjainak, hogy szerda óta a család egyik tagját sem látták, s ezért jelentést tőnek a rendőrségnek, mely a becsukott ajtókat erőszakkal nyitatta föl. A család mind az öt tagját holtan találták meg ágyában. Az asztalon állott egy csésze valami folyadékkal, melynek elemeit eddig meg nem határozták. Az előhívott orvos megvizsgálta a bekövetkezett halált constátál, s a holttestek fölomból állapotát lát következtet, hogy e szerencsétlenség kedden történthetett. Alig lehet kétséges, hogy a család sanjuru anyagi körülmények miatt szánta magát a kétségbeesett lépésre.

Kaufman, Goldstein és társa pótkávé-gyár tulajdonosok által mai számunkban közre tett hírdetésüket, ajánljuk olvasóink figyelmébe.

A Tisza-eszlári rejtély.

A „Fővárosi Lapok” e kitűzően szerkesztett lap a tiszta-eszlári híreket a következőleg állítja össze:

Az eszlári sürgöny-hecc nem lohadt. Három nap egymás után is közlik ugyanazt a hírt kisebbnagyobb betűkkel nyomva. Van tördítés is elég, mit a „Hon” azzal paródiázott ki, hogy ő meg oly táviratot közöl, mely szerint: „Solymosy Eszter” holttestét már hetekkel ezelőtt megtalálták s Barnum egy ágense vette meg, s viszi sieve Newyorkba, hol már óriási plakátok hirdetik állítását. Hozzáteszi a lap, hogy ez a sürgöny „méltó párja a többi — szántalannak.” A tudósítók valóban nagyon buzugón árasztják el lapjaikat. Egyik azt írja, hogy az eszlári nép forrongásban van s a zsidók katonaságot kértek, a mnek költséget ök maguk viselnek; a másik meg (a hitelesebb) arról értesít, hogy az eszlári nép nyugodt, mi a katolikus és református papok tekintélyének köszönhető kik csillapítólóg muködnek. Birkás Ferenc dadai pásztor is bekerült a hír magasába, mert e hó elején négy-öt zsidót látott lezengeni a dadaí temetőben: azok áshatták ki a kifogott holttestet. Ennek is lehet valami alapja, mert az az egy adat, hogy holttest fején a haját leborotválták, mutatja a csalást. De ez a furfang egyszersmind ostoba is volt. Ruhát, a körvétel leírása után olyat, minőt Eszter viselt, nem lehetett nehéz szerezni. Újabb hírek is azonban azt állítják, hogy a holttesten levő ruha az Eszteré volt.

Az újabb vizsgálat most első sorban azok ellen irányul, kik a holttestet kifogták és bejelentették. Egy sürgöny már az illető halászkötő befogatását jelenti. Ebből derülhet is ki valami, de a mi nem az eszlári bűnyűgöz, hanem alkalmasint az ötezer forint megnyerése végetti család nyomaira fog vezethetni. Az a hír is jár, hogy a terhelő vallomást tett fü visszavonta azt, a mit beszélt. Igaz-e e hír: ki tudná megmondani. Egyebiránt e rejtélyes ügyben is nincs mit okosabbat tenni, mint bevárni a fejlődést. A találgatás nem vezet célhoz, valamint a sokféle ellenmondó sürgöny is, mely a kiváncsiság kielégítésére irányul, csak a dolgok zavarát tetézi.

Más egyéb hírek így hangzanak: Nyiregyháza, jun. 23. (Eredeti sürg.) Dadaí talált holttestet, mivel a hullán levő ruhát általában Solymosi Eszterének tartják, annyira bonyolította a vizsgálatot, hogy a végtárgyalás megtartása a legjobb esetben is csak október havában lehet.

Nyiregyháza, jun. 23. A ruhaazonosság hivatalos constatalása ma már köztudomású tény, de a megállapítás oly biztos jelek alapján történt, melyek a téve dősenek még kétséget is kizárják. E jelek részletes ismertetéről legközelebb. Annyi azonban tény, hogy a bűntett földerítésére épen a dadaí holttest föltalálása szolgáltatta az eszközt.

Nyiregyháza, jun. 23. A talált holttest már eltemettetett. Az a hír, hogy azon tutajosokat, a kik állítólag a holttestet kifogták, kézrekerítették volna, nem áll; ellenkezőleg a hatóság minden törekvése oda irányul, hogy azok mielőbb elfogassanak, miután vallomásuk nagyfontosságú lehet. Minden oly hír, mely újabb elfogatásokról, gyanuba vételről szól, még ma alaptalan.

Nyiregyháza, jun. 23. A mai nap folyamán bizonyos helyen, melyet e pillanatban a vizsgálat sikere miatt meg nevezni nem lehet ásatás rendeztetik, mely a legfontosabb corpus delicti fölfedezésére irányul.

Nyiregyháza, jun. 23. Solymosi Eszter megölése és a holttest föltalálása közt okozatos összefüggés van. Kétségtelen most már, hogy nem nyereszkedés vágy volt az indítók arra, hogy a holttest Solymosi Eszternek minden kétséget kizáró, teljesen azonos ruhába öltöztessék, hanem azon czélból történt ez, hogy ezáltal az igazságszolgáltatás félrevezetessék.

Nyiregyháza, jun. 23. A talált holttest már eltemettetett. Az a hír, hogy azon tutajosokat, a kik állítólag a holttestet kifogták, kézrekerítették volna, nem áll; ellenkezőleg a hatóság minden törekvése oda irányul, hogy azok mielőbb elfogassanak, miután vallomásuk nagyfontosságú lehet. Minden oly hír, mely újabb elfogatásokról, gyanuba vételről szól, még ma alaptalan.

Nyiregyháza, jun. 23. A mai nap folyamán bizonyos helyen, melyet e pillanatban a vizsgálat sikere miatt meg nevezni nem lehet ásatás rendeztetik, mely a legfontosabb corpus delicti fölfedezésére irányul.

Nyiregyháza, jun. 23. Solymosi Eszter megölése és a holttest föltalálása közt okozatos összefüggés van. Kétségtelen most már, hogy nem nyereszkedés vágy volt az indítók arra, hogy a holttest Solymosi Eszternek minden kétséget kizáró, teljesen azonos ruhába öltöztessék, hanem azon czélból történt ez, hogy ezáltal az igazságszolgáltatás félrevezetessék.

Legújabb.

„Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyei.)

Nyiregyháza, jun. 24. (Érk. d. u. 2 ó. 45 percz.) Nagy László kir. alügyész és Bary vizsgálóbíró ma délelőtt Eszlárról visszatértek. Rosenberg Salomon eszlári helyettes rabbit letartóztatták s ma Nyiregyháza szállították.

Nyiregyháza, jun. 24. (Érk. d. u. 3 ó.) (Másk tudósítónktól.) A vizsgálóbíronak feljelentett, hogy Solymosi Eszter állítólag Tisza-Dobon van eltemetve, a hulla fejneküli, mert a gyilkos levágta a megismerést megkísérelte. Az előnyomozás már bevégeződik. A legfontosabb tanukat ma kihallgatják. Valószínű, hogy az ügyesség vad alá helyezést indítványoz Schwarz és társaira. A fü megmaradt állításai, hogy a kulcslyukon látta a kivezést, [Ma Rosenberg Salomon volt eszlári sakter, jelenleg rabbi helyettes; elfogottat.

Sz. Perervár, jun. 24. (Érk. d. u. 3 ó.) Harminezkilenc nihilistát elfogtak, megtaláltak náluk a koronázó egyház terrajrát s a koronázás alkalmával hasznalendő bombák készítéséről szóló utasításokat.

London, jun. 24. (Érk. d. u. 3 ó.) Arabi pasa erősen készül az ellenállásra, szét akarja rombolni a Suez csatornát és Alexandriaiban elfogadni az útközetet. Megveretése eseten a pusztába hátrál, lemészárolván az európaikat.

Felelős szerkesztő: Vértési Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos. Kiadó: Kutasi Imre.

Nyilt-tér.*)

Válaszul.

A ma egy hete megjelent jóindulatu nyilatkozatra, tudatom kell, hogy Gondy Károlynak csak régi társa voltam, s ugyanaz, a kinek neve, az ezelőtt tíz évvel közösen épített palota piacra néző sarkára kiiratott és azóta meg nem utjított.

Czegem örökségül Imre öcsémre maradt. Elvadásunk nem haragból történt, a közös cézget azután egy évig használtam, az alatt felvételeim itt dolgoztattam ki és fizettem érte.

Nyilatkozatukból, de főképp a netaláni hitelezők érdekében történt figyelmeztetéséből kéri a kenyérrigység, — legyenek megnyugtatta mindketten, hogy nevére hitelt csinálni meg nem kísérlem soha, — de nem is kapnék.

Hála az égnek, műhelyem már kész, a hol szerényen visszavonulva, szorgalmas munkám mellett, azt hiszem, hitelre nem igen leend szükségem.

Magamat a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlván, egész tisztelettel:

Eggy István, fényképész. N.-várad-utca Dr. Kain ház.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

MATTONI-FÉLE GIESSHÜBLER legítimabb égvényes SAVANYU-KÚT legjobb Asztali-és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégo bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál. ÉDECSEK (az emésztés elősegítésére). Mattoni Henrik, Karlsruuban Csehország.

Az eredeti Singer-varrógépek

ismét fényes bizonygató adták czelszerűségüknek, a mint azt a forgalom emelkedése is tanúsítja, mert a múlt évben

több mint fél millió

vagyis 561.306 drb. eredeti Singer-gép árusított el, mely több mint egy harmadát teszi a világ összes varrógép-gyártmányának. Jóság és munkaképessége ezen gépeknek, valamint czelszerű szerkezete, melyek által ezek folytonosan tökélyesbítettnek, tették ezen rendkívüli eredményt lehetővé és az eredeti Singer-varrógépeket úgy a háztartás, mint mindennemű iparos czelra a legkedveltebb varrógéppé a világon. Ezen gépek jelenleg az utjonnan

módosított állvánnyal

szállítatnak, melyeknek előnye mindenképpen az, hogy az előbbi, könnyen megkopó és lármas járásu aljaknál zajtalanabb s könnyebb járásuak s megkopásnak kitéve nincsenek; — kezelésük pedig gyengébb alkotásu vagy idősebb egyéneknek sem káros.

Eredetiek: ha a gépek az itt látható gyári jegyet a gép karján s állvánnyán viselik. Ugyanezek teljes jótállás mellett gyári-áron s heti egy forint törlesztés mellett árusítatnak el.

Neidlinger G. Debreczen, piacz-utca 2145. sz. a.

Főzelékek elárúsítása!

A takarás idejének közeledése alkalmával van szerencsém a n. é. közönséget, és különösen a mezei gazdálkodó urakat értesíteni, hogy nálam kitűnő szép

köleskása, paszuly és zab,

nagyban és kicsinyben a legjutányosabb árban kapható; megjegyzendő, hogy fentnevezett cikkekben senki nem képes velem jóságban és az arra nézve versenyezhetni.

Ajánlom továbbá a debreczeni

„ISTVÁN“ GÓZMALOM

örleményeit, ugymint lisztet, korpát és darát zsakonként, malomi árban,

továbbá az **OROSI GÓZMALOMBAN** kitűnő nyíri rozsból piltlizett és simára őrölt rozslisztet, a legjutányosabb árban nagyban és kicsinyben.

Országszerte híres, kitűnő **Gschwindt-féle élesztő** nagyban és kicsinyben kapható. Végül ajánlok **majálisra** és kerti mulatságokra kitűnően alkalmazható mindennemű

bécsi és francia szalon-tűzijatekokat

a lehető legjutányosabb árban. Becses megrendeléseket elvárva, maradok t. tisztelettel

Mendelovits Lajos,
főpiacz. a városházzal szemben.

HIRDETMÉNY.

Pót-, és őrölt-kávé-gyár Máramaros-Szigeten.

Alólírott gyártulajdonosoknak van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy gyárunkban a legfinomabb minőségű **őrölt kávé**, valamint valódi finom **fűgékávé** s általában mindennemű **pótlék-kávé** jutányosan kapható.

Debreczenben: **Huszár Károly, Priegl és Thill, Deutsch A., Kupfer József** stb. kereskedő uraknál. Nagyban eladóknak előnyös feltételek biztosítottak. Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek. M.-Szigeten, csillag-utca.

Kaufman, Goldstein és társa,
pót-, és őrölt-kávé-gyára.

ORVOSI MALAGA-SECT

A klosterneuburgi csász. kir. borkisérleti állomás vegyelemzése szerint **kitűnő jó, valódi malaga,** mint kitűnő erősítő-szer elerőtlenedett betegek, üdülők, gyermekek stb. számára, a **vérszegénység** és **gyomor-gyengeség** ellen legkitűnőbb hatásu. $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ eredeti palackokban s törvényesen bejegyzett vedjegy alatt.

VINADOR SPANYOL BORKERESKEDESNEK
BÉCS HAMBURG
fr. 2.50 és fr. 1.30 eredeti árak mellett.

Kapható Debreczenben: **Gölli Nándor, Mihalovits István, Dr. Rothschnek Emil** gyógyszerészeknél. Valamint: **Csanak József, Gerebny Fülöp, Rickl József** Zelmos fűszer kereskedéseikben.

Az „István“ gőzmalom gépműhelyében mindennemű házi és gazdasági gépek kijavítása, összeállítás, esetleg újjaknak jutányos és gyors készítése felvállaltatik.

IGÉRVÉNYEK

a Bécs városi sorsjegy 1882. július hó 1-éni huzására. **Főnyeremény 200,000 frt.**

3 forint bélyeggel együtt.

Az iparegyesületi tak. és hitelintézetnél.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, miszerint, a helybeli piaczon, **Gróf Degenfeld** házában, az ifj. **Stenczinger Károly-féle** üzletet megvettük s azt

Balogh és Dömök

váltó-törvényszékieleg bejegyzett cég alatt tovább is vezetendjük.

Kérjük, bennünket becses rendelvényeikkel minél gyakrabban fölkeresni s mi igyekeznünk fogunk jó árúknak jutányos és pontos kiszolgáltatásával nagyra becsült bizalmukat kiérdemelni.

Bátorkodunk különösen figyelmeztetni, hogy az általánosan legjobbnak elismert **Kraus-Mayer féle budapesti élesztőből** a raktárt továbbra is mi kezelendjük s azt mindennap a legfrissebben egyedül nálunk kaphatni.

Raktárt tartunk kitűnő finom **kávékból** ímmitott **czukorból**, nemkülönben az **István gőzmalom** örleményeiből s mindennemű **fűszer-árúkból**.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesítünk.

Magunkat kegyes pártfogásukba ajánlván, s jegyzünk

kész szolgálattal

Balogh és Dömök.

213. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A debreczeni kir. járásbírósnak 3621/1882. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Özy. Kéringer Károlyné részére Gedai Pal és Palesó Zsuzsanna debreczeni lakosoktól 116 frt. s törvényes járulékaik erejéig 1882. évi április hó 20-án bíróság lefoglalt és 439 frt 50 kr-ra becsült 25 darab toklyó és 28 darab anyajuhból álló ingóságok 1882. évi július hó 4-én, délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és a külső barom-vásár-téren megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén beszáron alól is, el fognak adatni.

Debreczen, 1882. június hó 20.

Török Péter,
bírói kiküldött

213 1882. sz.

Árverési hirdetés.

Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a debreczeni kir. járásbírósnak 10055. P. számú végzése által Mayerffy Károly ellen Dr. Meisls Mór részére 135 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 366 frtra becsült szobabeli butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis alperes hatvan-utcai 1563. sz. a. lakásán leendő eszköz-lesére határidőül 1882-ik évi július hó 10-ik napjának délutáni 3 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint szükség esetében beszáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczenben, 1882-ik évi június hó 21-ik napján.

Várad Imre,

kik. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetés.

Alólírottak által ezennel közhírré tétetik, hogy a vagyonbukott Holesy Arnold csódtömegéhez leltározott 39 rendbeli, összesen 22,523 frt 39 krt tevő, nagyobb-részt telekkönyvileg bekebelezett actív követelések a folyó 1882. évi június hó 30-ik napján, délután 3 órakor a helybeli királyi törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett eladottnak.

Miről a venni szándékozók oly figyelmeztetéssel értesítettek, hogy a fenti követelésekre vonatkozó eredeti okmányok, valamint az árverésnek egyéb megállapított feltételei, alólírott tömeggondnok piacz-utca, 1584. sz. a. lakásán levő ügyvédi irodájában bármikor megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1882. évi június hó 21-ik napján.

Ember István,
kik. vál. tag.

Kovács Gábor,
tömeggond.

2000 en Európa leghíresebb orvosai közül, a kiknek bizonyítvány köztétz etéka ajánlják a

POPP féle FOGSZEREKEK

a száj és fogaknak mint legjobb létezőnek

Számos bizonyítvány **Érdem-érmekek,** a legelső orvosi te **különböző kiállításoktól,**

Harminez even a jónak bizonyult

Anatherin szájviz

Dr. POPP J. G.-töl cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2. Gyökeres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, miut szinte a szájüreg és a fogus mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető viz az idült torokbajoknál 1 nagy palack 1 frt 40 kr. 1 közép 1 frt és 1 kicsi 50 kr.

NÖVENYI FOGPORA rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, a nélkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr.

ANATHERIN FOGPASTAJA üveg szeleuczkében 1 frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer.

ILLATOS FOGPASTAJA a szájüreg és a fogak ápolása és fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr.

FOG ÓLOMA igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogaknak önómozására. Ára dobozonként 2 frt 10 kr.

NÖVENY-SZAPPAN a legkellemesebb s a legjobb szer az arczbőr szépitésére. Ára 30 kr. A legjobb és legbiztosabb **fagy-kenőcs**

bőrkiütések, bőrbetegségek és tisztálanság ellen, ára 30 kr.

A t. cz. közönség felkeretik világosan Popp és kir. udvari fogorvos féle készítményeket kérni, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját vedjegyemmel vannak ellátva kapható Debreczenben: Rothschnek, Gölli N., Murakózy K., Mihalovics I., Tamassy K., Örvényi, V. csy V. gyógyszerárakban. Csanak József fűszerkereskedésében, Hadházi: Szilay gyógyszer, H.-Boszormény: Korányi G. gyógyszer, Szoboszló. Trocsányi G. gyógyszer, Diószeg Kovacs gy., Szathmár dr. Lengyel M. gy., Bossin S., Boszörményi S. gy., N.-Kálló Mandl S., Hveszda K. gy., Tisza-Lök. Pinter P. gy., Munkács: Trarler gyógyszer, — Szinyér-Váragy, Gerber E. gy., — Nanas: Ujvári gy., — Karczag: Báthory gy., Derecske: Beliczany gy., B.-Ujfalu: Sárrety gy., Nagyvárad: Nyiri G. Raecsek F., Ember I. gy., Jankó Antal, Huzella A. uraknál. N.-Károly. Jelínek Fülöp O. gy., Nyíregyháza: Szopka A. Lederer O. gy., N.-Banya: Hanzulovits gy., Somlyó: Ruszka Ig. és társa. Tokaj: Reiner D. gy., B.-Ujváros: Tauffer, K., Madaras: Jung K. gy., Csáth: Székely A. gy., S.-A.-Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János Pinter F. gyógsz. érezeknél.

Figyelemre méltó.

NEHEZKÖRSÉG.

görcsök és idegbetegségekben szenvedők, valamint mindazok, a kik e betegségek mellett érdekelve vannak és **biztos segélyt** keresnek-bizalommal vegyék meg **dr. Boas** röpiratát.

Ingen és bérmentve kapható az

Dr. Boasnál

Paris, Avenue Kleber, 10. Champs Elysees. Ezen röpirat elárúsítását Parlagi Bela ezeltől Brachfeld és Wellisch müncheni cégétől megvontam.

Ember István, kik. vál. tag. **Kovács Gábor,** tömeggond.